

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3283/LM/2013

DOSAR NR. 5154/97/2013

Ședința publică din data de 12 Decembrie 2013

PREȘEDINTE: - Mugescu Viorica Adriana - judecător
 - Oșan Adriana Geta - asistent judiciar
 - Sântămărian Gabrela - asistent judiciar
 - Hanciu Liliana - grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele membra de sindicat reclamanta DRUTU ELENA împotriva pârâtului ȘCOALA GIMNAZIALĂ Dobra, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

În temeiul dispozițiilor art. 95 pct.1 Cod procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 210 din Legea nr. 62/2011, instanța stabilește că este competentă general, material și teritorial să judece această cauză.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana depune delegație de reprezentare arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus.

Instanța, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată, înregistrată la această instanță sub nr.5154/97/2013, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Jud.Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta DRUTU ELENA a chemat în judecată pe pârâta ȘCOALA GIMNAZIALĂ DOBRA solicitând obligarea acesteia la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale neacordate, conform Legii nr.221/2008), rezultate din neaplicarea Legii cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009 mai sus invocată, începând cu data de 01.09.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

În fapt, s-a arătat că la 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin. 5 din Legea nr.330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cum Legea cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate în sensul că „în luna ianuarie 2010 salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009”, iar creșterile salariale prevăzute de Legea nr.221/2008 nu sunt acordate nici în prezent personalului din învățământ, deși sunt prevăzute expres prin lege, reclamantii susțin că se

cuvine a se aplica același sistem de calcul al salariilor și ulterior datei de 01.01.2010, astfel încât valoarea salariilor din anul 2010 să fie la același nivel cu cele din decembrie 2009.

S-au mai invocat disp. art.40 alin.2 lit c Codul muncii privind obligația angajatorului să acorde toate drepturile ce decurg din lege, dar și prev. art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.17 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, cu motivarea că prin neacordarea unui drept salarial reglementat printr-un act normativ și lipsirea de dreptul a mai primi vreodată sumele de bani aferente majorărilor salariale conținute în Legea nr. 221/2008 s-a creat o ingerință ce are ca efect privarea reclamantilor de bunul lor, făcându-se trimitere în acest sens la jurisprudența CEDO în conformitate cu care drepturile de natura salarială reprezintă un „bun” în sensul alin. 1 al articolului 1 din primul Protocol.

În drept, au fost invocate prevederile art.112 cod procedură civilă, art. 283 alin.1 lit. c Codul muncii, art. 67 din Legea nr.168/1999, art. 28 din Legea nr.54/2003 a sindicatelor, art. 3 și 30 alin.5 din Legea cadru nr. 330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art. 41 alin.5 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 270 Codul Muncii.

Reclamanta a arătat că prin hotărâri judecătorești și s-au recunoscut drepturile salariale convenite prin aplicarea disp. Legii nr.221/2008, însă doar pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009. S-a stabilit că salariile convenite personalului didactic și didactic auxiliar pentru această perioadă ar fi trebuit calculate având în vedere o valoare de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, așa încât pârâta ar fi trebuit să aplice același sistem de calcul și după data de 01.01.2010, pentru a nu se ajunge ca nivelul noilor salarii să fie inferior celor avute în decembrie 2009.

Fata de Deciziile Curții Constituționale pronunțate în legătura cu OUG nr.41/2009, reclamanta a arătat că excepțiile de neconstituționalitate au fost respinse ca devenite inadmisibile, ca urmare a abrogării prevederilor legale care constituiau obiect al excepției de neconstituționalitate, invocând totodată și Decizia nr. 124/2010 în considerentele careia se reține că disp. OUG nr. 41/2009 erau oricum afectate de vicii de constituționalitate.

În ceea ce privește procedura specială prevăzută de art.34 al Legii nr.330/2009, s-a subliniat că parcurgerea unei asemenea proceduri ar fi fost posibilă doar în măsura în care pârâții ar fi acordat de bunăvoie, până la data de 31.12.2009, majorările salariale prevăzute de Legea nr.221/2008, iar după aceasta dată ar fi refuzat acordarea acestora.

În fine, s-a mai arătat că și în prezent sunt pe rolul instanțelor de judecată acțiuni ce au ca obiect acordarea diferentelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, astfel că nu a fost posibilă depunerea contestațiilor de reincadrare începând cu data de 01.01.2010.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

Nu se poate reține inadmisibilitatea acțiunii, raportat la disp. art.34 al Legii nr. 330/2009 ce prevede contestarea dispoziției de reincadrare pe calea unei proceduri prealabile sesizării instanței, dat fiind că, raportat la împrejurările concrete ale cauzei de față, reclamantii s-au aflat în imposibilitate obiectivă de a parcurge efectiv procedura prealabilă, dat fiind că la momentul întocmirii deciziilor de reincadrare nu existau pronunțate hotărâri judecătorești prin care să li se recunoască acordarea diferentelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009, aceste hotărâri fiind pronunțate doar în cursul anului 2010. În consecință nici salariile reclamantilor din luna decembrie 2009 nu cuprindeau aceste diferențe, pentru a putea justifica contestarea în termen și în condițiile art.34 sus amintit, a deciziilor de reincadrare.

Cum în cursul lunii decembrie 2009, reclamantei nu i-a fost calculate, stabilite și nici achitate salariile majorate în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, la emiterea deciziilor de reincadrare în baza Legii nr. 330/2009, începând cu data de 1 ianuarie 2010 nu a avut loc o diminuare a noilor salarii stabilite, situație în care reclamantii nu puteau justifica interes în formularea unor contestații. În concret, s-a perpetuat refuzul de acordare a majorărilor salariale prevăzute de Legea nr. 221/2008.

Doar după emiterea deciziilor de reincadrare, reclamantei i-a fost recunoscut pe cale judecătorească dreptul la acordarea diferentelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, inclusiv în ceea ce privește includerea acestor majorări în salariile aferente lunii decembrie 2009.

Astfel doar o data cu obtinerea hotararii judecatoresti sus mentionate reclamantei i s-a nascut efectiv dreptul de a solicita acordarea diferentelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 si in continuare, respectiv pentru perioada 01.09.2010 – 31.12.2010.

In ceea ce privește fondul cauzei, se rețin următoarele:

Reclamanta face parte din categoria personalului didactic si didactic auxiliar, a avut calitatea de salariat al unității școlare parate pentru perioada vizata in acțiune si prin actiunea de fata solicita calcularea si stabilirea drepturilor salariale pentru perioada 01.09.2010 – 31.12.2010 prin includerea majorărilor salariale rezultate din aplicarea Legii nr. 221/2008, raportat la prev. art.30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 si art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010.

Sub un prim aspect, nu se poate retine aplicabilitatea in speta a OUG nr.41/2009. Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile Ordonanței nr. 41/2009, in sensul ca a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicata, motivat de faptul ca prin deciziile nr.842/2009 și nr.989/2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

De altfel prin Decizia nr. 124/2010 Curtea Constituționala a apreciat in mod neechivoc ca prin OUG nr.41/2009 legiuitorul delegat a persistat in hotararea sa de a nu lua in considerare prevederile Legii nr.221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament, astfel ca disp. art.2 din acea ordonanța erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate.

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamantei i s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr. 221/2008 conform hotararilor judecatoresti depuse la dosar, instanța de judecata retinand in motivarea solutiei ca prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonante de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare data neconstituționalitatea acestora .

In acelasi sens s-a pronuntat si Inalta Curte de Casatie si Justitie prin Decizia nr. 3/2011 data in solutionarea recursului in interesul legii, respectiv: „Ca efect al deciziilor Curtii Constitutionale prin care au fost declarate neconstitutionale O.U.G. nr. 136/2008, O.U.G. nr. 151/2008 si O.U.G. nr. 1/2009, dispozitiile O.G. nr.15/2008, astfel cum a fost aprobata si modificata prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferenta dintre drepturile salariale cuvenite functiilor didactice potrivit acestui act normativ si drepturile salariale efectiv incasate, cu incepere de la 1 octombrie 2008 si pana la data de 31 decembrie 2009”.

In această situație este evident ca salariile reclamantei trebuiau calculate cu includerea diferentelor salariale acordate prin Legea nr. 221/2008 si recunoscute prin hotarari judecatoresti, inclusiv in ceea ce priveste salariile cuvenite pe luna decembrie 2009.

Or, in conformitate cu prev. art.30 alin.5 din Legea nr. 330/2009, „in anul 2010, personalul aflat in functie la 31 decembrie 2009 isi va pastra salariul avut fara a fi afectat de masurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...”. Reglementari asemanatoare sub aspectul obligativitatii mentinerii in plata a cuantumului salariului avut de personalul platit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic si didactic auxiliar din invatamant, se regasesc si in cuprinsul art. 5 alin.1 si 6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr.3/2011 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie dar si dispozitiile hotararii judecatoresti prin care au fost obligati paratii sa le calculeze si sa le acorde reclamantei drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorarilor prevazute de Legea nr. 221/2008, precum si fata de dispozitiile art.30 alin5 al Legii nr. 330/2009 si al art.5 alin.1 si art.6 alin.1 din OUG nr. 1/2010, rezulta ca pentru intervalul 01.09.2010 – 31.12.2010 reclamantei trebuie sa i se calculeze si sa i se plateasca drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisa prin lege de a nu se acorda personalului aflat in funcție in anul 2010, un salariu cel puțin egal cu cel aflat in plata in luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.330/2009, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamanta, va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâta la calculul și plata către reclamanta a drepturilor salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale conferite de Legea nr.221/2008), reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009, începând cu data de 01.09.2010 și până la data de 31.12.2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art.453 Cod proc.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂTĂȘTE:**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta DRUTU ELENA împotriva pârâtei ȘCOALA GIMNAZIALĂ cu sediul în Dobra, str. Lugojuului, nr.28, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a diferențelor de drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, și a Legii nr.330/2009, pentru perioada 01 septembrie 2010 – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

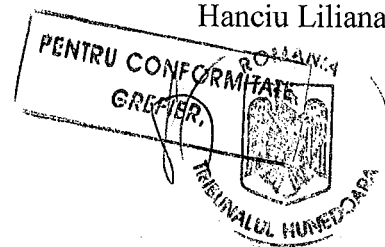
Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi, 12.12. 2013.

PREȘEDINTE,
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI,
Oșan Adriana Geta Sântămărian Gabrela

GREFIER,
Hanciu Liliana

OAG/LH – 4 ex.
10.I.2014